

Sygn. akt I CZ 77/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku K.C.

przy uczestnictwie Miasta W., T.J., M.C., H.C., R.C. i M.T.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 26 maja 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 maja 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy K.C., wniesioną od postanowienia z dnia 19 stycznia 2009 r. Odrzucenie to nastąpiło z powodu nie wniesienia przez wnioskodawcę opłaty od skargi, w związku z wniesieniem skargi nie został także złożony wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 26 maja 2009 r. wnioskodawca domagał się uchylenia tego postanowienia. W ocenie skarżącego, sam powód odrzucenia skargi nie jest podważany, natomiast trzeba go uznać za „bezzasadny w świetle obowiązujących zasad współżycia społecznego” (art. 5 k.c.). Skarżący miał poważne trudności w zgromadzeniu niezbędnej kwoty obejmującej opłatę od skargi i natychmiast zapłacił kwotę 5.120,00 zł po uzyskaniu takich środków, a następnie powiadomił o tym Sąd, załączając dowód wpłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie kwestionuje tego, że nie opłacił wniesionej skargi kasacyjnej. Opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie (art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz.U. nr 167, poz. 1389 ze zm.). W skardze kasacyjnej, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy, brak było wniosku o zwolnienie go od opłaty od skargi (k. 308 akt sprawy). W dniu 26 maja 2009 r. skarżący złożył wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych i przedłożył dowód uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 5.120,00 zł (k. 322 akt sprawy).

Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c. (obowiązującym jeszcze w czasie składania skargi kasacyjnej), sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesioną przez profesjonalnego pełnomocnika skargę kasacyjną, podlegającą opłacie stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Jak już stwierdzono, opłatę tę należy uiścić przy wniesieniu do sądu skargi kasacyjnej, a uiszczenie późniejsze (nawet w okresie przewidzianym dla wniesienia skargi) nie eliminuje skutków procesowych braku opłaty określonych

w art. 130² § 3 k.p.c. Nie można zatem twierdzić, że nieopłacenie skargi w sposób wskazany w tym przepisie czyni jednak powód odrzucenia skargi „bezzasadny w świetle zasad współżycia społecznego” (art. 5 k.c.). Sformułowany w przepisach k.p.c. i przepisach ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. obowiązek ponoszenia opłat wnoszonych m.in. od skargi kasacyjnej, czas i sposób wnoszenia takich opłat nie może być bowiem oceniany z punktu widzenia materialno–prawnego przepisu art. 5 k.c.

Sąd drugiej instancji miał zatem uzasadnione powody do odrzucenia wniesionej i nieopłaconej skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).